KÁZÁNÍ k vánoční hře dětí „Vyprávění jednoho oslíka“ 18.12.2022

L 1,78-79

…pro slitování a milosrdenství našeho Boha, jímž nás navštíví Vycházející z výsosti, aby se zjevil těm, kdo jsou ve tmě a stínu smrti, a uvedl naše kroky na cestu pokoje.“

Počkejte! Počkejte ještě chvilku! Já vám chci taky ještě k tomu pár slov říct. Než budeme zpívat.

Ne proto, abych tady – jak řekl jeden tatínek – dneska nebyl tak trochu navíc. Ale proto, aby se k vám ještě trochu blíž dostalo to, co právě pověděl evangelista Lukáš. Že totiž to všechno, proč jsme dneska tady spolu ve vymrzlém kostele – a o čem taky vesele vyprávěla tahle vánoční hra – že to všechno je ***pro slitování a milosrdenství našeho Boha***. Protože Pán Bůh měl hluboký soucit s lidmi všelijak ubohými, skleslými a trpícími. A měl slitování s lidmi hříšnými, kteří se mu vzdálili. Proto poslal na svět svého syna Ježíše. A proto se Boží syn narodil tak obyčejně, dokonce jako chudé a ohrožené dítě v chlévě. Kolikrát jsme to už o Vánocích slyšeli. A přece se tomu znovu divíme. Jako ti pastýři a ten oslík. Jak nás nehodné Bůh může mít tak rád! I takového osla, jako jsem já. Že chtěl proto na vlastní kůži poznat, co je to být na tomhle drsném světě v kůži ohroženého dítěte.

Ale ještě je třeba k tomu něco důležitého nakonec povědět. Abychom mohli porozumět, proč se Boží syn v tomhle krutém světě narodil jako chudé dítě v chlévě. Jako Spasitel bez svatozáře. Evangelista Lukáš to řekl, myslím, hodně dobře?... ***aby se zjevil těm, kdo jsou ve tmě a stínu smrti, a uvedl naše kroky na cestu pokoje.*** Vždyť i dnes je tolik lidí ve tmě a v různých stínech smrti! Něčeho se bojí i děsí. Něco je trápí. Někdo nebo něco jim tak schází. Nevidí ani paprsek světla ve svém životě. Nevidí, kde jsou ani cestu dál. A evangelista Lukáš i ta naše hra říká, že Bůh s nimi soucítí. A posílá jim Ježíše Krista jako světlo z nebe. To světlo proniká tou vší tmou a ukazuje, že Bůh na ně nezapomněl. Že je v tom s nimi. A přichází jim na pomoc. Aby je z té tmy vyvedl. Kam? Na cestu, kde už teď můžeme přijímat i působit Boží pokoj.

Milé děti, milí přátelé, bratři a sestry, ještě dál bych vám rád vyprávěl o tom světle z nebe, které přináší Ježíš. A co znamená ta cesta k pokoji, po které nás učí kráčet. Třeba důvěřovat Bohu na nesnadné cestě. Učit se krokům k tomu, co je uprostřed všeho shonu a stresu důležité pro naše vztahy. Anebo nebýt tak strašně důležitý. Vždyť k tomu nás vede Ježíš. Jako Boží dítě i jako dospělý Boží syn. Ale pro dnešek už to stačí. Protože je tu fakt dost velká zima. Ale stejně, za tu chvíli v zimě tohle všechno stojí, ne?

A tak už teď opravdu spolu zpívejme – *píseň Hvězda* (S 339, NEZ 786)